

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 448/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2017 prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Fabianovou, Ph.D., Štúrova 27, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1, čl. 49 a čl. 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 8 ods. 2, čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 13, čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 1, čl. 39 a čl. 40 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica sp. zn.: BB-ŠTS-V-151-1/17-Ntt-124 z 8. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKČIA] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Fabianovou, Ph.D., Štúrova 27,

Košice, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1, čl. 49 a čl. 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 8 ods. 2, čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 13, čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 1, čl. 39 a čl. 40 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) sp. zn.: BB-ŠTS-V-151-1/17-Ntt-124 z 8. februára 2017.

2. Z odôvodnenia sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je obvineným v trestnej veci pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona. Vec je vedená Prezidiom Policajného zboru, národnou kriminálnou agentúrou, národnou protikorupčnou jednotkou, expozitúrou Bratislava pod ČVS: PPZ-101/NKA-PK-BA-2017 a Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) pod sp. zn. VII/2 Gv 36/17/1000 proti obvineným – sťažovateľovi ako fyzickej osobe a obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ako právnickej osobe. Proti sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnou kriminálnou agentúrou, národnou protikorupčnou jednotkou, expozitúrou Bratislava ČVS: PPZ-101/NKA-PK-BA-2017 z 12. apríla 2017. Skutkový základ pre vznesenie obvinenia bol získaný na základe procesných úkonov podľa § 114 a § 117 Trestného poriadku, ktoré boli vykonané v zmysle príkazov sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-ŠTS-V-150-1/17-Ntt-123 z 8. februára 2017 a sp. zn. BB-ŠTS-V-151-1/17-Ntt-124 z 8. februára 2017, na základe ktorých malo dôjsť k vyhotoveniu obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov a k použitiu prostriedkov operatívno-pátracej činnosti (agenta). Proti predmetným príkazom sudcu pre prípravné konanie nie je prípustný žiaden opravný prostriedok. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažovateľ podal sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátorky úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 36/17/1000-15 z 23. mája 2017 zamietnutá ako nedôvodná. Sťažovateľovi bolo umožnené oboznámiť sa s obsahom utajovanej časti vyšetrovacieho spisu v danej trestnej veci, a teda aj namietanými príkazmi sudcu pre prípravné konanie až 15. júna 2017 na základe opakovanej žiadosti.

3. V odôvodnení sťažovateľ namietal, že príkaz sudcu pre prípravné konanie na použitie agenta nie je dostatočne, teda ústavne konformne odôvodnený. Skutkové okolnosti relevantné o zjavnej neodôvodnenosti vydania príkazu boli vyhodnotené svojvoľne a v zjavnom nesúlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu sa relevantnými právnymi otázkami dostatočne nezaoberal a dotknuté právne predpisy interpretoval ústavne nekonformne, arbitrárne a v extrémnom nesúlade s ich zmyslom a účelom. Z uvedeného dôvodu sťažovateľ zastáva názor, že boli porušené ním označené práva.

II.

4. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 5. septembra 2017 podanie, v ktorom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznámil, že svoju sťažnosť doručенú ústavnému súdu berie späť v plnom rozsahu, pretože trestné konanie v jeho veci bolo právoplatne zastavené, a navrhol, aby ústavný súd v súlade s § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konanie zastavil.

III.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

8. Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť okrem iného rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (porovnaj II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak ústavný súd musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

9. V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že späťvzatie sa nepripúšťa.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2017